

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๑๒/ ๑๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๘๖๖
ว.ศ. พ.ศ. ๒๕๕๙ ๒-๒๐

๗๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติจัดทำบันทึกช่วยจำระหว่างราชอาณาจักรไทยกับองค์การว่าด้วยความมั่นคงและ
ความร่วมมือในยุโรป เพื่อจัดการประชุม 2016 OSCE Asian Conference

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณาเพิ่มเติม
เรื่องที่ ๑๗

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๑๙๖๔๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

31 พ.ค. 2559

จัดเข้าวาระ.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยส่วน
กรณีขออนุมัติจัดทำบันทึกช่วยจำระหว่างราชอาณาจักรไทยกับองค์การว่าด้วยความมั่นคง
และความร่วมมือในยุโรป เพื่อจัดการประชุม 2016 OSCE Asian Conference ที่กระทรวง
การต่างประเทศเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณา
ความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑
แล้ว เห็นว่า บันทึกช่วยจำ จัดทำขึ้นระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือ
ในยุโรป (OSCE) มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของประเทศไทย
กับ OSCE ในการจัดประชุม 2016 OSCE Asian Conference ณ กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ ๖ - ๗
มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยมีข้อกำหนดให้ประเทศไทยต้องดำเนินการในฐานะเจ้าภาพ เช่น ค่าใช้จ่าย
ในการจัดประชุม การให้เอกสิทธิ์ในเรื่องการตรวจลงตราแก่ผู้เข้าร่วมประชุมและการยกเว้นภาษีอากร
สำหรับวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการประชุม รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมการประชุม
ส่วน OSCE มีหน้าที่ในการจัดเตรียมวาระการประชุม รูปแบบการประชุม ระบบขนส่งวัสดุอุปกรณ์
ในการประชุม เอกสารการประชุม สรุปผลการประชุม ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม อันเป็น
การกำหนดหน้าที่ที่ทั้งสองฝ่ายต้องปฏิบัติ โดยจะต้องมีการแลกเปลี่ยนบันทึกช่วยจำ ระหว่างกัน
ซึ่งบันทึกช่วยจำ จะมีผลเมื่อประเทศไทยมีหนังสือตอบรับความเห็นชอบไปยังสำนักเลขาธิการ
OSCE ดังนั้น บันทึกช่วยจำ ระหว่างประเทศไทยกับ OSCE ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศแจ้งว่า
เป็นองค์การระหว่างประเทศ จะประกอบกันเป็นความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การระหว่าง
ประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ แต่โดยที่เนื้อหาของ
บันทึกช่วยจำ เป็นเรื่องการจัดประชุม ส่วนการให้เอกสิทธิ์แก่ผู้เข้าร่วมประชุมเป็นเรื่องที่สามารถ

ดำเนินการได้ตามกฎหมายภายในของประเทศไทย คือ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ โดยไม่จำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต หอตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๑ (นางสาวเจนจิราฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th